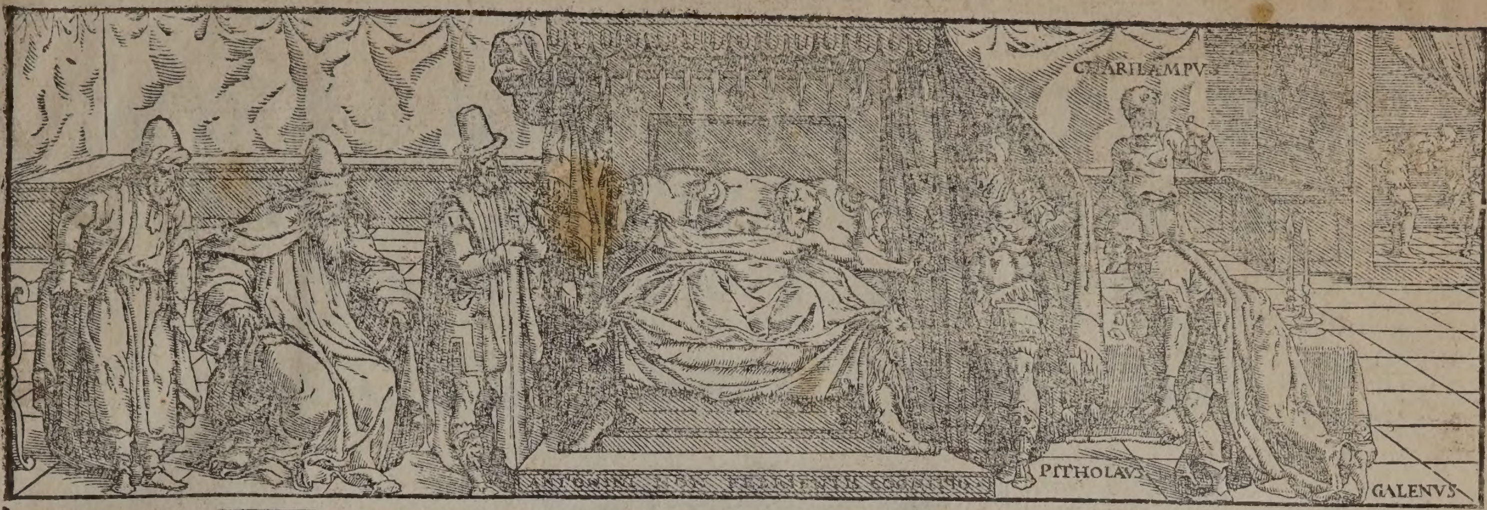
ANTONII
MUSAE BRASAVOLI
—
INDEX
IN
GALENI LIBROS

VENETIIS
1577

ANTONII
MVSAE BRASAVOLI
Medici Ferrarienſis.

INDEX REFERTISSIMVS
IN OMNES GALENI LIBROS.

Qui ex Iuntarum quinta editione extant.

Illuſtriſs. & Excellentiſs. Herculi II. *Ferrarienſium Duci.* IIII. *Dicatus.*

VENETIIS, APVD IVNTAS.
M D LXXVII.

AD ILLVSTRISSIMVM, ATQVE EXCELLENTISSIMVM HERCVLEM ESTENSEM DVCEM FERRARIÆ IIII.

Antonius Muſa Braſauolus.

CVM Deus optimus maximus, Illuſtriſſime atque Excellentiſſime Princeps, eximias, innumeras, ac immenſas humano generi ſua innata ac inſita benignitate prçſtiterit dotes: nullam tamen vel magis iucundam ſanitate præſtitit, qua nihil dulcius eſt, & magis optatum. Nam cum omnium rerum ſatietas hominibus contingat, integræ ſanitatis nunquam fit expletio, neque vllum fœlicem iudicauit Ariſtoteles, qui eadem ſanitate non frueretur. opes nimirum deſpiciuntur, theſauri, prædia, oppida, vrbes, niſi præſens ſanitas id efficiat, vt his homo frui poſſit. Illa enim abſente, omnia obſcura videntur, frigida, atque iniucunda, vt denique neque ipſa vita abſque ſanitate placere poſſit: quam & Dij expetunt, & de qua Ariphron Sicyonicus in quodam hymno in hunc modum cecinit.

O qua nec altera vetuſtior eſt cœlitum,
O vna cunctis expetita ſanitas,
Quodcunque reliquum eſt vitæ, tecum vtinam
Agam, & vna omnium contubernalis ſis mihi.
Quicunque enim fortunis fruitur, aut liberis,
Aut eſt aliter obnoxius voluptæ,
Te vna fauente cuncta habet propitia,
Afflant & illum charites & ſi media hyems
Rigeat, tamen ver illi floſculos parit.
Abſente te ſunt cuncta dura & aſpera,
Nec grata prorſus cætera eſt fœlicitas,
Quin eſſe planè deſinit fœlicitas.

Legitur inſuper apud Lucianum, Pyrrhum Epirotarum Regem, cum Dijs innumera ſpolia dicaſſet, innumeras aras erigi, & innumeras victimas ante aras mactari iuſſiſſet, nunquam ab illis aliud expoſtulaſſe, quàm ſanitatem: ratus vir ille præſtantiſſimus ac prudentiſſimus, omnia facilè adfutura, nihilque penitus illi deeſſe poſſe, qui integra ſanitate fruatur: nam ſanus homo, omnia, quæ cupit aſſequitur, modo vt illa aſſequatur impenſe ſtudeat. Si verò quiſpiam ſanitate deſtitutus ſit, laboribus haud parcit, vigilijs, inedijs, & ſquallidæ ſiti, amara bibit pharmaca, fœtidaque

que transglutit catapotia, se incidi sponte sinit, ac inuri, dummodo amissam sanitatem recuperet: quam & his omnibus adamussim perfectis plerunque non restaurat. Ad hanc verò assequendam, aurum, argentum, & cętera bona profundit: maximamque arbitrantur esse virtutem mortales, sanitatem nunquam amissam, aut denuo recuperatam tueri. Ob hoc summum bonum, quod Græci, ὑγίειαν Latini sanitatem vocant, facultas quædam ab hominibus, immo à Dijs ipsis, inuenta est, qua facilè defendi possit præsens, & amissa recuperari. Hanc vero facultatem medicam artē appellant, quam nemo plenius, nemo elucubratius, nemo denique emunctius in lucem, ac publicum vsum promulgauit in suis de arte medica libris Galeno, è quibus amplissimum collegimus Indicem. Nunc verò eiuscemodi Galeni libros tam castigatos, tam emunctos, tam pulchris characteribus ornatos, vir optimus Thomas Iunta in lucem prodire curauit, vt nunquam aliàs fuerint tam accuratè impressi libris nuper repertis, fragmentisq;, ac argumentis adaucti, & pulcherrimis characteribus conformati: Et quod maximum affert his voluminibus momentum, est sedula diligentia, qua in ipsis ordinandis ornatissimus ac illustris Ioannes Baptista Montanus vsus est, vir tali doctrina præditus, vt cum Galeno de æqualitate prorsus certare possit. Verum vt ampliori decore in publicum exirent, nobilissimus Iunta Excellentissimum Gabrielem Falopium me oratum misit, vt prædictum Indicem (pro meipso tantum, filijs ac amicis collectum) in publicam vtilitatem exire sinerem. potuitque Excellentissimus ille medicæ rei candidatus: suis mellifluis verbis tam belle mihi persuadere, vt illi Indicem publicandum non denegarem. Veruntamen priusquàm per hominum ora illum vagari voluerim, quid acturus essem te consului, Excellentissime Princeps. at statim suasisti publicam vtilitatem priuatæ esse anteferendam: quod maturum & probè excogitatum consilium adeo efficax fuit, vt Indicem ipsum illico in publicum exire permiserim. cum tamen haud essem ignarus quantum hoc colligendi authorum sententias munus secum afferat calumniæ, & difficultatis: calumniæ inquam, quia inglorius labor videtur Indices parare: difficultatis vero, quoniam difficile admodum est authorum sententias exquisitè absolutèque colligere. neque enim ita colligere, vt nos fecimus vnicuique datum est, nec à quolibet fieri posse arbitramur: qui non solas Galeni sententias semel adduximus, sed illas omnes (vt conuenit, & res ipsa exigit) ad diuersos alphabeti characteres retulimus: non paucaque annotauimus, quæ à Galeno explicatè scripta non sunt, sed ex authore ipso colligi possunt: nihilque vel minimum, quod in Galeni libris scriptum sit, à nobis prætermissum inuenies: & denique singularum materierum capita, ita per ordinem se sequuntur, vt vnaquæque materia, & Galeni loca ad illam spectantia in ictu oculi intueri possint, tam in vna serie cuncta sunt recte disposita. In his autem materiebus ordinandis adiutorē elegi Excellentissimum Iacobum Antonium Bonum, iuuenem hac nostra ætate in vtraque literatura, & præterea in naturali philosophia, ac medica facultate nemini secundum. Cum denique tam pulchrè, tam ornatè, tam diligenter, tam denique accuratè Galeni libri sint impressioni mandati, digni nobis visi sunt, vt nostro etiam Indice decorarentur: non vt volumini ex Indice aliquid adderetur præstantiæ, sed vt discentibus facilitas præberetur, & vt saluberrimo, ac christianissimo Excellentiæ tuæ consilio satisfactum iretur: quod tam optimum, & tam sanctum fuit, quàm ab illo herculeo, & integro animo prodijt. Cum igitur Index in publicum proditurus sit illum Inuictissimæ Excellentiæ tuæ nuncupo ac deuoueo, vt tua illa ferrea claua fretus, per detrahentium ora absque vllo timore vagari possit. Vale.

IACOBVS ANTONIVS BONVS
FERRARIENSIS MEDICVS
Medicinæ Studiosis S.

MIRVM *profectò est, & dictu difficile, quantum Deo optimo maximo genus humanum debeat, non modo ꝙ ea omnia, quæ ab illius incredibili bonitate manarunt, in vnius gratiam condidit, eumq́; tanti, tamq́; admirandi operis spectatorẽ, & omniũ, nescio quo pacto, finem constituit: sed quòd rerũ omniũ similitudinem, fluxum inquam, & stabile, corporeum et quod corporis expers est, quod sub sensum cadat & sensu carens, mortale & immortale in eodem vno ita collocauit, vt vniuersi differentias vniuersas Dei sui munere in se vnus contineat, et magnũ naturæ miraculum nõ iniuria appelletur. Ad hæc illud quoq; accedit, quod infinito propemodũ interuallo reliqua omnia antecellit, ꝙ vnus ex omnibus animantibus immortalem animum, vnus rationem adeptus est: quam, artem ante oẽs artes appellare possumus: cuius auxilio, quæcũq; homini deesse videri poterant, ita copiose suppeditantur, vt nihil amplius desyderet, nihil illi ad fœlicitatem deesse possit: hac enim fretus non plantarum more, quæ radicibus veluti ore alimentũ à terra continenter trahunt, ventri sese dedit, non voluptatibus veluti pecora in terrã prona, sed seipsum superans, atq; à mortalitate inter ea, quæ mori non possunt quodammodo translatus supernis mentibus, Deoq́; ipsi immortali conatur se, quoad eius fieri potest, similem reddere. Quòd si homo non modo ratione rectè vtatur, sed etiam orationẽ, & manũ in omni vitæ ratione ad aliorũ cõmodũ afferat: illa consulendo, docendo, consolando: hac vel agendo, vel ea conscribendo, quę vel doctrina, vel experientia suggerit, quæ Dei cultũ, mores probatissimos, præclaras artes explicent: nõ solũ humani à se nihil alienũ putasse, sed cũ totus sit in hoĩbus iuuandis, quasi Deus merito videri poterit. Quamobrem cũ à Deo discessimus, cui vni primum ea omnia iure accepta referuntur: quę bene homines cogitant, incipiunt, perficiunt, ijs hominibus plurimũ debemus, qui dies ac noctes nihil aliud mente voluunt, quàm quo pacto vel agendo; vel speculando, vel scribendo, ratione, oratione, manu ad cæterorũ mortalium cõmodum vtantur. etenim perrarũ est hoc hoĩum genus. Neq; mirum id videri debet. nam ex aĩantibus omnibus nullum est tam varium, ac multiplex, atq; homo ipse, vt planè verũ sit verbum illud vetus, quot capita tot sentẽtias in hoĩbus inueniri. Quãuis enim cõmunis ferè sententia sit præclarissimorum philosophorum, hoĩes hominum causa esse generatos: non nulli tamen sunt, qui naturæ operũ contẽplationi dũtaxat se totos dedant, & in abditissimarum naturæ rerũ cognitione conquiescant, curent præterea nihil: sibi ipsis tantũ proximi, sibi nati esse velint, à publicarũ, priuatarumq́; rerũ tractatione abhorreant. At hoc hominũ genus illud magis in inuidiam trahit, ꝙ hi quasi alios scire ægrè, molestèq́; ferant, quæ ab ipsis summa diligentia perquisita, summis laboribus, longo rerũ vsu inuenta sunt, nolunt cũ alijs cõmunicare, atq; ideo horum nomen, & scientia cum ipsis intereat necesse est. Hoc genus hominum tũ diuinus Plato Academiæ princeps, tũ eloquentiæ parens M. Cicero merito accusat : quippe quod sibi tantum vtile, alijs prorsus inutile sit. Huic aliud èst hoĩum genus pene proximum, qui paucos sibi discipulos deligunt: ex quibus qui acerrimo præditi ingenio videntur, sacrosanctæ philosophiæ mysterijs initiantur : qui minus ingenio pollent , ad communia quædam nullius ferè precij admittuntur . Quocirca neque hi merita reprehensione vacant: fit enim vt perpaucis, idq́; perbreui admodum prosint . quòd si malo quodam fato in discipulos inciderint, qui præceptorem tanquam numen non suspiciant, (vt Plato et Xenophon gratissimi fecere, quorum scripta diuinissima Socratis præce-*

ptoris

ptoris doctrinam & mortem immortalem reddidere) nonne labores illorum omnes irriti sunt? scientia abiecta? nomen extinctum? Aliud porrò præter hoc hominum genus videre est, quod alijs non sibi se viuere profitetur, vt amantes ij, quos se odio habere, alios amare poetæ dicunt, immo vero qui ita amant in seipsis mori, in alijs viuere dicuntur, si redamentur: quòd si vsu veniat vltro sese morti obijciunt quasi furiata mente, vt amanti satisfaciant, vt amantem defendant, sui prorsus curam negligunt. In ijs multi illud in primis admirantur ac laudant, quòd pro amicis, pro patria, pro aris & focis uitam intrepide profundunt. verum cum omnibus animãtibus sit à natura tributum, ut ea omnia declinent, quæ uidẽtur nocere posse, uitamq; indefesse tueantur, hæc propriæ salutis despicientia, & in seipsos crudelitatis facies multis insaniæ nota uacare non uidetur: sed quia est in alios pietas, non solum uenia, sed etiam laude digna censetur. itaq; ho norifica ipsorum mentio per historicorum scripta ad posteros transit: & si hac ratione pericula non subierint, ut suum nomen immortalitati consecrarent, cuius non nulli contra ita auidi extiterunt, ut nihil illis potius fuerit, quàm nomen quacunq; ratione adipisci. His, quos hactenus memorauimus, adijcitur tertium genus hominum, qui & sibi, & alijs penitus sunt inutiles, eorum scilicet, qui in ocio degentes uitam omnem silentio transeunt: neque enim rerum cognitione animum excolentes sibi utilitatem pariunt, neque rebus agendis intenti cuiquam prosunt, immo vero tum sibi, tum alijs tandem obesse videri possunt. nam cum nimio ocio natiuus calor marcescat, vitales spiritus penè extinguantur, inualidi fiunt atq; imbecilles. quòd si corporis voluptatem captiui reddãtur, gula, venere, atq; omnis generis libidinibus perniciosissimis totos dies consumant, quis nõ videt quàm breuis, ne dicam infœlix horum vita futura sit? alios verò qui fieri potest, vt non lædant, cum ocium & voluptas sint vitiorũ omnium semina? Nam exemplo suo haud dubie corrũpunt adolescentes, ac necesse est, vt ij quibus ocium primò, deinde vitium dominatur, dum omnes cupiditates suas quærunt explere, alijs molesti atq; iniurij sint. Sed veniamus tandem ad quartũ illud genus hominum, ac penè Deorum, huic ex diametro aduersum, quod tanquam rarissimum ab initio proposui, quod tum sibi, tum cæteris omnibus maximo est commodo atq; ornamento. hi sunt qui Deum imitati: qui semper operatur, aut magna negocia tractant, aut rerum optimarum scientias scribendo ad posteros transmittunt. Et vt negotiatorum, atq; omne id genus hominum, qui rebus agendis intenti sunt, necessitas atque vtilitas in aliud tempus differatur. Scriptores optimi primum assiduamentis exercitatione sibi mirum in modũ vtiles existunt: nanq; illã ad omnia intelligenda facultatem, quã sibi natura benigne concessit, artium & scientiarum instrumẽto in opus deducunt. Itaq; nihil est in naturæ penetralibus tam abditum, quod ij intellectus sui lumine, qui diuini inaccessibilis splẽdoris portio quædam à sapientissimis iudicatur, non lustrent, atq; peruadãt quibus animæ habitibus tantum reliquis hominibus præstant, quantũ reliquis animantibus homines, immo fœlicitatẽ contemplatricem ab Aristotele in Ethicis descriptam, ac vera illa animi bona consequũtur, quæ neq; fortunæ instabilitati, neq; temporum vicissitudinibus subiecta sunt: postea verò quã ex hac vita migrarunt, suis lucubrationibus posteris omnibus magnã vtilitatẽ afferũt. Quàm vero vtile sit, atq; adeo necessarium homines res à seipsis inuentas literarum monumentis cõmendare, nemo est qui grato animo non fateatur, nemo qui scriptores pleno ore non laudet. Nam cum scire omnia singulis non liceat, vel propter intellectus imbecillitatẽ, vel propter rerum difficultatẽ, vel propter vitæ breuitatẽ, vel (quod magis crediderim) propterea quòd animi dotes diuisas esse Dij immortales voluerunt, operæpretium est commentaria relinquere, quibus eruditi à se cognita, atq; inuenta explicent, vt deinceps alij addere inuentis possint, quæ ipsi quoque inuenere re. ita artes atque scientiæ per additionem perficiuntur, ita nomẽ eorũ qui bene vixere, & fœliciter scripsere, æternum euadit. Sed quia scriptorũ pleraque ita obscura sunt, vt oraculo Apollinis Pythij indigeãt: vel quia aliqui, licet belle omnes recessus difficillimarũ rerũ mentis acie penetrarint, tamẽ ita aridi & ieiuni atque infantes sunt, vt quæ subtiliter inuenerunt satis explicare nõ possint: vel quia patria lingua, qua cõscribunt, ita fert: vel certe quia aliqui (quacunque id ratione fecerint) scripta sua dedita opera obscurarunt: nõ modo scriptores qui aptè, distinctè, & copiosè sen

tentiam

tentiam suam exprimerent, desiderari cœpti sunt, sed interpretum quoque opera necessaria fuit, qui obscuras maximorum virorum vigilias ijs, qui minus acuta mente præditi sunt aperirent, atque in apertum explicarent, quibus cum à Deo discessimus, infinitum est, quantum debeamus. In eorum autē numero, qui dilucidè scripsere, quiq; à veteribus obscurè scripta luce interpretationis clara reddidere, honestissimum sibi locum meritò vindicat ANTONIVS MVSA BRASAVOLVS Ferrariensis, qui & sibi, & alijs vtilissimum se præstitit: sibi quidem, quòd honesta voluntate, & studio incredibili, & honestissimos mores imbibit, & omnium scientiarum abdita penetraui: alijs autem, quòd liberos primum tum moribus, tum literis optimis instituit, eisdem patrimonium honestissimè quæsitum, & præclaram gloriæ hæreditatem relicturus. quid quòd ingenuos nobilesq; ex tota Europa viros ita docet, ut ad honestarum disciplinarum fastigia facile subuehat? patriæ vero, tum priuatim est vtilis, dum ægros absque personarum distinctione humanissimè inuisit, curat, sanat, ab inferis propemodum reuocat, tum publice, dum quæ à diuino Hippocrate breuiter, ac propterea obscurè scripta sunt in Ferrariensi Academia, cui multos ab hinc annos merito præfectus est, perspicuè viua voce interpretatur. Postremo omnibus gentibus, dum tot volumina, tamq; diuersi generis vtilia conscripsit, atque edidit, vt mirum sit, quo pacto vir ille diligentissimus, qui in ægrotis curandis assiduus est, tantumq; temporis lectionibus consumit, tot tantaq; excogitare, ne dum scribere potuerit, præsertim cum quinquagesimum ætatis suæ annum plus minus attingat. Et ne quis sibi fucum factum putet, En tibi studiose lector librorum à Musa nostro conscriptorum fidissimum catalogum, quorum bona pars iam in lucem prodijt, reliqui mox ad commune commodum exibunt.

Iam primum omnium cum Musa planè perspiceret, eorum culpa, qui doctos se haberi volunt, cum quiduis aliud potius sint, factum esse, ut nostri temporis philosophi, de religione ac fide, sine qua Deo placere non possumus, pessimè audiant: Vitam IESV CHRISTI seruatoris Italica lingua conscripsit, in qua paraphrastæ more quatuor diuini verbi Euangelicos scriptores obiter interpretatus est, vt hinc Deo auspice hunc virum ad scribendum accessisse facile possis agnoscere. Hoc verò argumentum ea lingua tractare instituit, vt familia eius vniuersa æqualem ex heri, & patris scriptis vtilitatem perciperet, bene ac fideliter christianam religionem indueret. Deinde cum certò sciret eum qui mortem contemneret, alijsq; mortem contemnendam suaderet, haud vulgarem ex philosophia fructum percepisse, maximaq; laude dignum esse, ad ANNAM Illustrissimi ac sapientissimi HERCVLIS Atestij Ferrariensium Principis filiam, quę huius erat philosophicæ sententiæ, ut mortem, quæ terribilium omnium vltimum est, fortiter contemnere se profitetur, dialogum illum conscripsit, cuius inscriptio est, Quod mors nemini placeat. Deinde vt stilum exerceret (ita vt fit) Muricis encomium, quasi ludum lusit, ne quod ocij à negocijs suffurabatur inutiliter cōtereret. Scripsit etiam de Cœna & Prandio, quod argumentum in instituenda victus ratione, tum ad sanitatem tuendam, tum ad morbum depellendum non mediocriter conducit. Deinde quēadmodum Hippocrates omniū bonorū in re medica author tēpora anni, ac cœli flatus apud Thasios diligenter obseruauit, quæ obseruatio non solum Thasiis profuit, sed Illiricos quoque à grauissima peste liberauit, nobisq; etiam hoc tempore ad prędictiones vtilissima est, Ferrariēsis aeris temperie accuratè obseruata, libellum de hac materia feliciter scripsit. Deinde cum ad logicen, quā philosophię instrumentum peripatetici appellant, in Ferrariensi gymnasio interpretandam animum appulisset, ad eam illustrandam se totum conuertit. Itaque orationem scripsit de laudibus Dialecticæ, scripsit de Ordine librorum logicę: de Vnitate logicę: de suppositionibus secundum antiquos: Commentaria in Paulum Venetum: in Porphyrium phœnicem: porphyrij panoplia, in qua defenditur author ab his, qui ex professo illum reprehendunt: Commentaria in Prædicamenta Aristotelis Stagyritę: In librum de Interpretatione: in Posteriora Analitica: in libellum Antij Manlij Seuerini Boethi de diuisionibus. Deinde cum ad philosophię exponendę munus euectus esset, commentaria scripsit in librum Auerrois de Substantia orbis: in libros Physicorum Aristotelis: in libros de Anima. Deinde cum aliquot post annos medicinam publicè profiteretur, in Aphorismos

Hippocratis

Hippocratis Coi commentaria edidit, quæ nunc ad incudem reuocauit. Scripsit etiam commentaria in Prognostica: in libros De ratione victus in morbis acutis: in libros Epidemiorum. Postremo cum animaduertere quantum detrimenti mortalibus omnibus afferret vetus ac peruulgata quędã medicorum penè omnium consuetudo, qui quasi insigni medico indignum esset simplicia medicamẽta de facie noscere, illa sępe tractare, à falsis vera, ab adulteratis integra exactè cognoscere, totum hoc onus alioqui honorificum, & medico pernecessarium in seplasiarios & pharmacopolas homines ignaros literarum reijciebant: tantam rei indignitatem ferre diu non potuit, sed quia absque exquisita medicamentorum simplicium cognitione, neque medicinas componere, neque compositis recte vti quisquã potest, in animum induxit simplicia queque et composita medicamenta, quorum apud Ferrarienses publicus vsus est, diligenter inspicere & examinare, atque eò redigere, vt ægroti vix iam amplius; aut lędi possint aut decipi: quod alijs quoque ciuitatibus non parum prodesse posse certum est; quamobrem librum scripsit de Simplicibus medicamentis, in quo vno multos errores primus correxit, multa ab alijs intacta primus edocuit. Postmodum de Syrupis egit, de Pillulis, de Medicamentis catharticis de Electuarijs, quę minime soluunt tam opiatis quam non opiatis. de Sief, id est collyrijs, de Suffuph, id est pulueribus. de Oleis, de Ceratis, de Vnguentis, de Emplastris, de Trochiscis, de Loch, id est linctibus, vel eclegmatibus. de Aquis, de Infusionibus, de Decoctionibus, de Proprijs medicamentis humores educentibus tam simplicibus, quam compositis, & de eorundem prębendorum modis ac dosi: Neque vero hic finẽ scribendi Musam fecisse existimetis (medicinę studiosi.) Nã indicem in omnes, qui extant Galeni libros refertissimum nunc vobis exhibet. Quo vtili atque honorifico labore vos non minus Musæ, quã Galeno ipsi debere vltro (nisi fallor) fatebimini. Nam siue vobis ęgri curandi sint, siue cum aliis de eorum vita ac morte disceptandum, siue publice rem medicam profiteamini, seu de medica materia aliquid conscribere in animo habeatis, ita copiosè, ita distinctè, ita suo singula vobis ordine sese offerent, vt nihil sit vobis pręterea requirendum. Duobus igitur nominibus vobis tam gratus esse debet Index hic, quam qui gratissimus. tum quod nihil quicquam pretermissum est, quod adnotatu dignum in Indicem referendum esse videretur, ita vt nullus adhuc Galeni index copiosior exierit, tum (quod à nemine adhuc tentatum est) ita cuncta sunt suo ordine collocata, vt vniuscuiusque dictionis commentariolum quoddam habere possitis. Quantam verò ex hoc ordine vtilitatem percepturi sitis, tum ad ea, de quibus dubitatis celeriter inuenienda, tum ocyus memorię commendanda, vos eritis iudices. Enimuero quæcunque recto sunt ordine disposita admirabilia sunt: nam, vt de ordine vniuersi nihil dicam, qui omnes in sui admirationem trahit, summique opificis sapientiam ostendit, sine ordine nullę artes constituerentur, nullæ scientiæ. Quare Brasauolo scriptori optimo ingentes gratias agite, (medicinę studiosi) illique vos multum debere ingenuè profiteamini, qui quasi ad vestrum commodum natus tantum vobis prodesse voluit, quantumque voluit, tantum profuit. Qui cum ratione, oratione, ac manu ad omnium hominum vtilitatem vsus fuerit, statuam auream non minus meretur, quam Antonius ille Musa Augusti medicus magni nominis. Neque verò minus multis laudibus virum nobilissimum Thomam Iuntam prosequi omnes debetis, qui nulla sumptuum magnitudine deterretur, quo minus vobis rem gratam facere perseueret: nam acerrimi iudicij vir vtilissimos quosque libros elegantibus typis quam emendatissime describendos in dies curat, vt horum integritate & elegantia capti ad optimos authores legendos inuitemini, & à diurna, nocturnaque illorum lectione mirificos atque vberrimos fructus percipiatis. Valete.

ANTONII MVSAE BRASAVOLI
MEDICI FERRARIENSIS
IN OMNES GALENI LIBROS
REFERTISSIMVS INDEX

Abscessus

Actio est

Adstrictio

Aegrum

Aequinoctium

Aer

ex

Alterantia

Aluum

Amara qualia

Angustia

Animæ

Anima sit

Animalia,

Animal

APOPATHEMA

Aqua q uo

medendi

F morborum

Arietum

Arteria aspera

Ab Arteria

Arthritis,

ab Artuum

Asperitudinibus

Atramentum

ad Attritus.

Auersio alienorum

Aurium mutilationes

sunt

Bdellium

Bilis

Bilis

Βραχύποτοι,

Buccam

Calida in

Calida ægri-

Caldium,

de simplicium

Caninum

inter

pro Capite

Caput re-

de

ex Castoreo

Casus laborantis

Causa quę

in

Cerebrum per

Cerebri

Cerebri ſupe-

Cerussa

CHIVS

à *Cibo*

Cibus

Clara

Coma

Conuelli

Conuulsio

cur Coquuntur

Cordis

Cor est

Cor in

Cordis

rum

Corpus

ti ab aqua

Corporibus

ad Corruptoriam

peri

Craſſum, &

Crassos

Cucurbitæ succus

Curatiuam

Curatur

Densat cutaneas

Dextera

Dies

ad Diffianda

Distentio ner-

ad Diuturna

Dolor extremarum

ad Dolorem

Durities

vna

Edendum quo

in EGYPTVM

Elementa qui

Elleborus tenui

Emplasticum

Erasistratus restituit

Exhalatio

ab Excitatione

Exteriora quæ

Faba vario

in Febribus

Febris

ſi a Febre

Femoris

Fibrę

Filij

Fœminæ,&

Frigida

Frigida quæ

Frigidæ

Galenus

Galenus nunquam

ad vim

Genera in

Glutinantia solum

di febrem

Hepati cur

Hepate for-

Herophili ad

de HYDROPE.

Hyenarum bilis

Indicationes chi-

Inflammatio ob

contra

Inflatis sto-

Initia accessionum

in Intestini,

ex Iſchuria

Labor significat

Lac in

Lapis in

Lassitudini confer

LEA

Libri Hip-

Lienoſi quo

Ligandæ qūo

Limnesium ad arcem

Lingua fit

Lobos plures

Mali Pisces

Mandibula

Manus extenſio

Medicamenti &

Medicamentis gauden-

Medicamentorum diuer-

Medicinæ

Medicinæ Betar-

Medica ars

Medulla ſpinalis

Melancholica deli-

Melicrati potus

Membrana est

Membranarum dolo-

de motibus

Menstrua mouet

Minimum na-

Mithridatis Aro-

Molles corpulenti

Morbus si sit

Morsus no-

Mora

Mouentis bra-

Muliebris fluxus

Mulieris semen

vulgaribus,

ex Musculi

Muſculorum

in Muſculum

Narium san-

Natura creationis

Neruis

ad Numas in

Numeri quibus

OCCECATIO

Occaſus Pleiadum

Oculi cæſij

senibus

ad Oculos

Tt 4 2°.*de simp.*

Oleum expers

Oliuæ obsonium

omnē p. o-

Opthalmica medi-

Oppilationes

ad Ossa

de OZAENA

Π litera scribunt aliqui numerum nongentesimum. in 3m.de morbis vulgaribus,com.2°. 3ª.136.E

Palpebrarum

Panis solus

Panibus cur

Peccati con-

ad Perfrictiones

ran.rat.per

Philippus balnea

medicamentum

Pica quo modo

Piper longum

Pituitæ proprium

in Pleuritide

ad Podagras.

decretis

PRANDENT

Primæ,propriæ,

Principium quo

Problema dialecticum

Pudenda ſunt

Pueri timent.

Pulsus quales

Pulsus febrium

Pulsus Inguinum

Pus effunditur

Qualitas est

post Quartanam

Raritas pulmonis

Raucedo quo

Refrigeratione raro

ſm Regionem,

Relaxantes leniter

per Renes

in Renibus

circa Respirationem

Rhegmata quæ

Rigor natiui

Rigores quibus

ROBVSTE,

pro Rosarum

Sacrum os

cum Salsame ntis

Sanguificatio

Sanguis gymna-

ex Sanguine

ad Sanguinem

Sanguis cur

Sanguis si pitui-

Sanguis ex

Sãguis quando

pro Sanitate

Sapo maxime

Scalpello in

Scarificandum quando

Scilla mire

de Semitertianis

Sensus alij

Separentur

ad Serpiginem

SICLA

Simplicium opti-

Singultus ab

Sion digerit,

in Sole

Sophista fuit

Spissa urina

Splenis tumorem

Spondylorum

per

Struthiomelorum

in Successione

SVLPHVRV-

SYDVS

subtilia

Tendo trahit

Terra ob

Terræ lemniæ

Tertiana febris

Tithymalli semen

Tumentia

Tunica

Varices dum

Venæ in

Venam soluere

supra Venosum

Ventrem restringit

Ventriculi os

quibus Ventriculus

Vermes qũo

Vesicæ aut

Vestes debent

Victus ratio

Videndi sensus

Vigilia quan-

Villis quibus

Vinculi iun-

Vina fulua

Vinum

Vinum non

Viridis color

Virtutes læse

Vires vbi

Vires quo-

Viscera omnia

ad Visionem

 tis,commen-

Vlceribus Ma-

VNCIA

ex Vngue &

Vnum vni

Vomitorijs

Vox quibus

Vrinæ in

in Vtero mu-

Vterus

VVLGVS

Vulnera

Indicis in omnes qui extãt Galeni libros, Antonio Muſa Braſauolo Medico Ferrarienſi Authore finis: In quo nihil deſiderare candidus lector poterit præter explanationem linguarum Hippocratis, quam in hoc indice conſulto prætermiſimus, cum per literarum ſeriem in eo Galeni volumine qui extra ordinem inſcribitur redacta ſit.

REGISTRVM.

* ABCDEFGHIKLMNOPQRSTVXYZ. Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Sſ Tt Vu Xx Yy Zz. Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii Kkk Lll Mmm Nnn Ooo Ppp Qqq Rrr Sſſ Ttt Vuu Xxx.

Omnes ſunt quaterniones, præter * duernionem, & Vuu & Xxx ternionem.

L A